

vidt jeg skønner, er jeg derved kommet til at omtale alle de Vædringsforslag, hvor Mindretallet har indtaget en Særstilling. Hvad § 26 angaar, er det naturligt og selvfølgelig, at vi ogsaa der indtage en forstellig Stilling, idet Flertallet jo foreslaar Saksen anvendt i en ganske overordentlig Grad paa Marineministerens ekstraordinære Budget.

C. Sage: Et enkelt Vædringsforslag skal jeg ganske kortelig omtale. Det er det, som under Nr. 184 er stillet af et Mindretal paa 5 Medlemmer, og som gaar ud paa at nægte det foreslaaede Honorar af 600 Kr. til Kommandanten i Nyboder. Finanslovsf. drejer det sig jo her om en Bagatel, som det for saa vidt ikke vilde være værd at strides om, og i personlig Henseende er det vistnok overflødigt at sige, at Mindretallet ikke har fjærneste Anledning til at misunde Kommandanten dette Honorar. Naar vi foreslaa det nægtet, saa er det af andre Grunde, af politiske Grunde. Hele Udvalget var i Fjor og har i de nærmest foregaaende Aar været enigt om at nægte dette Honorar, som Ministeren atter og atter har forlangt, det har været enigt om at nægte det ud fra den Betragtning, at det er umuligt for Folketinget at yde en saadan Anerkendelse til den Mand, der staar som Ministerens Repræsentant i Nyboder, Nyboder, der er Snepladsen for et af de mest ondartede Overgreb af den provisoriske Finansforvaltning. Det vil være vel bekendt for dette Ting's Medlemmer, at Marineministeren lige siden 1885 aarlig har udgivet et meget betydeligt Beløb til Byggeforetagender i Nyboder mod dette Ting's udtrykkelige Votering. Ministeren har i disse forløbne Aar aarlig udgivet omtrent 87,000 Kr., altsaa et Beløb, som nu er løbet op til $\frac{1}{2}$ Million, og Ministeren vedbliver fortvarende med at gøre dette til Trods for Folketingets Nægtelse deraf. Den ærede Minister vil ikke tage mig ilde op, at jeg siger ham, at denne Anvendelse af Statens Penge er noget af det mest uforparlige, som overhovedet er kommet frem som Følge af det nuværende Statsystem. Det har i en lang Række af Aar været noget, som har været anerkendt fra alle Sider, at Nyboder burde flyttes bort fra det Sted, hvor det ligger nu; denne Samling af gamle Smaahuse, som ligger og fylder op paa en af Byens værdifuldeste Grunde, er det en fuldstændig Urimelighed at have liggende, hvor de ligge. Flytningen af Nyboder er gaaet ind som Led i enhver Plan, der i de senere Aar ere komne frem angaaende Ordningen af Forholdene i den østlige Del af

Røbenhavn; man er altid gaaet ud fra, at Nyboder burde flyttes over paa Kristianshavnsfiden, f. Eks. paa Kristianshavnsfælled, hvor det vilde ligge heldigst og naturligt, ogsaa for Orlogsværftet, idet alle de Arbejdere, som daglig skulle til og fra Værftet, da ikke behøvede at passere over Havnen. Det er det Motiv, som har været Grunden til, at Folketinget har modsat sig denne Udgift til Nyboders Ombbygning paa det nuværende Sted, som Ministeren har forlangt. Ikke desto mindre vedvarer Ministeren med fra Aar til Aar at øse disse Penge ud af Buidiet, og den ærede Minister vil heller ikke tage mig det ilde op, naar jeg tillige siger, at det er ham vel bekendt, at det er den almindelige Opfattelse baade i Finansudvalget og andetsteds, at medens Byggeforetagender fra Statens Side her til Lands overhovedet altid ere meget kostbare, saa er der ingen Autoritet, der bygger saa kostbart og saa ødselt som Marineministeriet. Altsaa, det er ud fra disse Forudsætninger, at vi bestandig have modsat os Fordringen om dette Honorar, som gentagne Gange er fremkommen, og da vi, som stille dette Forslag, ikke have kunnet indse, hvilken fornuftig Grund der kan være til nu at fravige den Holdning, som Folketinget har indtaget i alle de foregaaende Aar, saa modsætte vi os selvfølgelig vedvarende dette Forlangende, om hvis Godkendelse der til vor store Overraskelse nu har samlet sig et Flertal. Jeg kan ikke andet end i høj Grad beklage, at de Medlemmer af Tingets hidtidige Flertal, som ud fra denne Forudsætning hidtil have modsat sig denne Bevilling, nu har skiftet Standpunkt. Den ærede Ordfører udtalte ganske kort, at personlige Hensyn vare de afgørende med Hensyn til Bevillingens Nægtelse eller Givelse. Det er mig ganske uforstaaeligt, hvilke de personlige Hensyn have været, som have kunnet foranledige, at dette Honorar, som blev nægtet i Fjor til den samme Mand, nu skal gives til ham. Det er mig saa meget mere uforstaaeligt, som Marineministeriets Budget vrimler af Forslag om en Mængde personlige Tillæg, som alle ere blevne nægtede. Hvis ærede Medlemmer ville gennemse Vædringsforslagslisten Side 18 og 19, ville de Punkt for Punkt finde Fordringer om personlige Tillæg, som Udvalgets Flertal har været enigt om at foreslaa nægtede. Jeg gentager derfor, at jeg staa uforstaaende over for denne ny Holdning fra Finansudvalgets Flertals Side, og jeg kan kun beklage, at det maa opfattes som et Vidnesbyrd om, at naar blot Regeringen har Taalmodighed til fra Aar til Aar at gentage sine